

OVER HET VOORKOMEN VAN COENAGRION HASTULATUM EN COENAGRION LUNULATUM IN NEDERLAND

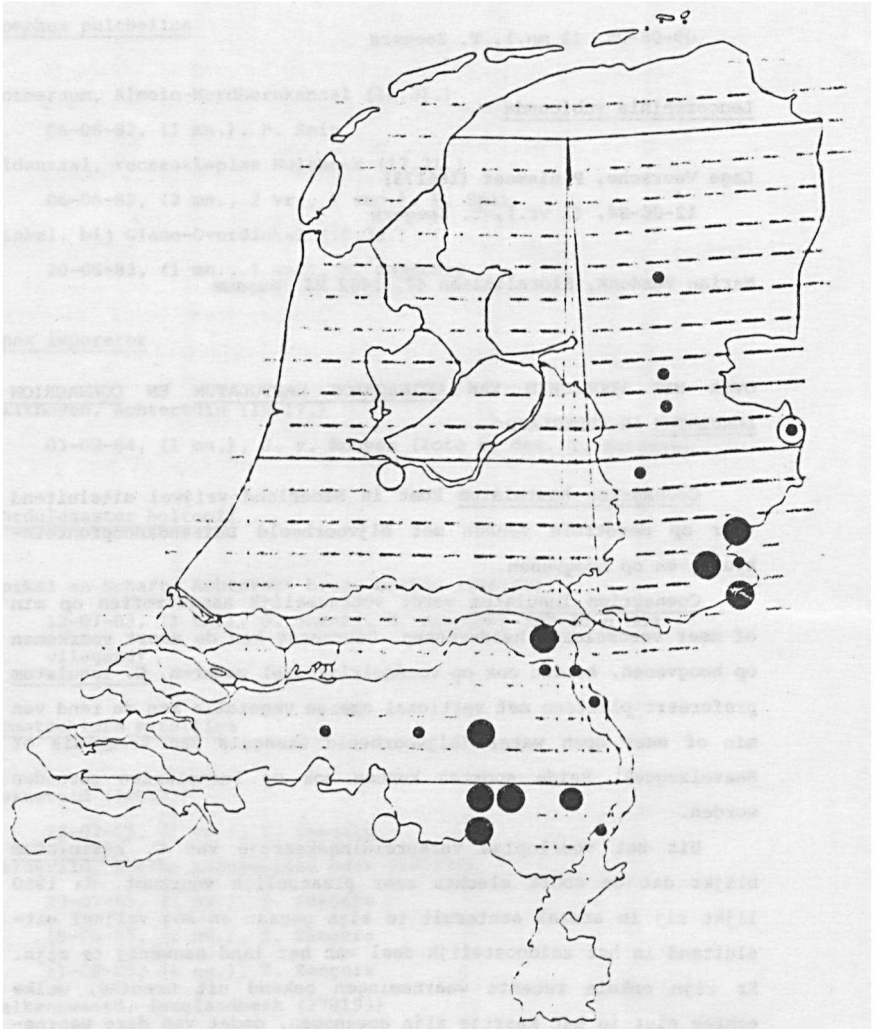
Coenagrion hastulatum komt in Nederland vrijwel uitsluitend voor op mesotrofe vennen met bijvoorbeeld Duizendknoopfonteinkruid, en op hoogvenen.

Coenagrion lunulatum wordt voornamelijk aangetroffen op min of meer voedselarme heidevennen. Daarnaast kan de soort voorkomen op hoogvenen, zelden ook op voedselrijke(re) wateren. C. lunulatum prefereert plaatsen met verticaal emerse vegetatie aan de rand van min of meer open water (bijvoorbeeld stengels van Veenpluis of Snavelzegge). Beide soorten kunnen ook op leemplassen gevonden worden.

Uit het voorlopige verspreidingskaartje van C. hastulatum blijkt dat de soort slechts zeer plaatselijk voorkomt. Na 1950 lijkt zij in areaal achteruit te zijn gegaan en nog vrijwel uitsluitend in het zuidoostelijk deel van het land aanwezig te zijn. Er zijn enkele recente waarnemingen bekend uit Drenthe, welke echter niet in het kaartje zijn opgenomen, omdat van deze waarnemingen geen bewijsmateriaal voorhanden is.

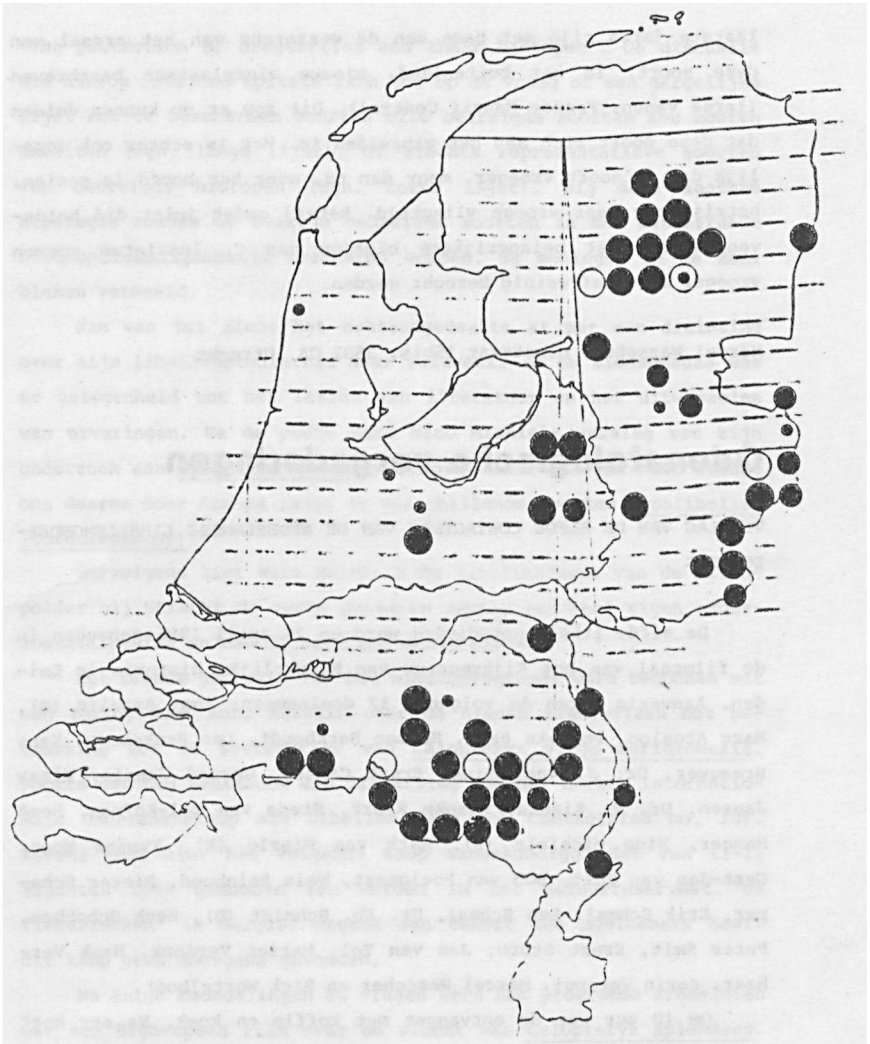
C. lunulatum blijkt in Nederland toch behoorlijk algemeen te zijn; dit is dan ook duidelijk op te maken uit het voorlopige verspreidingskaartje van deze soort. In de praktijk lijkt het erop dat C. lunulatum nu op vrijwel alle, geschikte, heidevennen voorkomt. Verder kan uit de beschikbare gegevens opgemaakt worden dat de soort in aantal en voorkomen is toegenomen na 1950.

Hiervoor zijn verschillende verklaringen mogelijk. In de

Voorlopige verspreidingskaart van Coenagrion hastulatum in Nederland

- waarneming van vóór 1950
- waarneming tussen 1950 en 1980
- waarneming van na 1980; enkel exemplaar, mogelijk zwerver
- waarneming van na 1980; groter aantal

Voorlopige verspreidingskaart van Coenagrion lunulatum in Nederland

- waarneming van vóór 1950
- waarneming tussen 1950 en 1980
- waarneming van na 1980; enkel exemplaar, mogelijk zwerver
- waarneming van na 1980; groter aantal

laatste jaren zijn met name aan de westgrens van het areaal van deze soort, in het buitenland, nieuwe vindplaatsen beschreven (Ierse venen, Franse Massif Central). Dit zou er op kunnen duiden dat deze soort zich aan het uibreiden is. Het is echter ook mogelijk dat de soort vroeger, meer dan nu, over het hoofd is gezien, hetzij door haar vroege vliegtijd, hetzij omdat juist dié heidevennen die het belangrijkste biotoop van C. lunulatum vormen vroeger relatief weinig bezocht werden.

Marcel Wasscher, Minstraat 15bis, 3582 CA Utrecht